

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Cím:

Zenei KRÓNIKA

Forrás:

74 Jeanne-Marie Darré szólóestje

Népszabadság

1960. apr. 12.

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

A világhíró művészek közül régóta szívünkhöz nőtt *Jeanne-Marie Darré*. Szeretjük kultúráját, ízlését, mondanivalójának tartalmasságát. Minden visszatérésekor örömmel hallgatjuk gondos és elmélyült előadását, mely hadüzenet a problémátlanság s a felszínesség ellen.

Várakozásunkban — amelyet már maga a műsor magasra szított! — ezúttal sem csalódtunk. Darré, a kissé feszélyezett, kissé tompább fényű kezdéstől eltekintve, *a négy Chopin-balladában* fokról fokra feloldódott s a borongós, itt-ott túlhangsúlyozott g-moll-ballada után mind szenvedélyesebben ostromolta a chopini világ kapuját. Az F-dúr- és Asz-dúr-balladák tolmácsolásának csengő lírája, széles hullámmása,

az f-moll-ballada megszólaltatásának szívbe markoló fájdalma s drámai kitörése a nagy előadástílus jegyeit hordozta magán. S csak fokozódott Darré belső irama *a Debussy-sorozatban!* A pajkos *Puck* tündérvilágát, a *Tűzijáték* sziporkázó villanását, a *Lenhajú leány* elragadóan szép, már-már szívfájdító szépségét nehéz elfelejtenünk.

Megrázó és fölemelő volt Liszt monumentális gyászodájának, a *Funérailles*-nek a megszólaltatása; palettájának teljes színekészletét felhasználta Brahms Paganini-variációiban s a tartalmas műsor végén adott Szkrjabin-, Chopin- és Liszt-ráadások szinte a házimuzsikálás meghitt légkörét teremtettk meg Darré és a zongorája köré gyűrűző közönség között.

Csatályozás

78(064.5)

Hely

Darré, Jeanne-Charie

Idő

"1960"

Személy

Helyszám